ΠΑΝΤΙΣΡΑ
αντικαπιταλιστικη • ενημερωση

Αγωνιστική Προοπτική Συνταξιούχων ΕΤΕ

Έφυγε από τη ζωή ο συνάδελφος Θοδωρής Βλάχος σε ηλικία 72 ετών. Ο Θοδωρής γεννήθηκε στην Αθήνα, σπούδασε στην ΑΣΟΕΕ και δούλεψε για πολλά χρόνια στο κατάστημα της οδού Μητροπόλεως της Εθνικής Τράπεζας και μετά στη Διεύθυνση Καθυστερήσεων. Παντρεύτηκε τη Μαρία και έχουν ένα γιό το Νίκο.

Ο Θοδωρής ήταν ένας ξεχωριστός άνθρωπος με φλόγα και μαχητικότητα, με βροντερή φωνή και δυνατό γέλιο που γέμιζε το χώρο και το χρόνο που ήμασταν μαζί.

Την περίοδο της χούντας ήταν φοιτητής στην ΑΣΟΕΕ και υπήρξε ένας από τους 12 που υπέγραψαν την προκήρυξη που έγινε γνωστή ως «Μελέτη των 12» και δημοσιοποιήθηκε το Γενάρη του ‘73 με θέσεις για τη σχολή, το περιεχόμενο των σπουδών, την επαγγελματική προοπτική, το σύστημα διδασκαλίας, τους καθηγητές, τη στέγαση και σίτιση των φοιτητών και γενικότερες αναφορές, διεκδικώντας ακαδημαϊκές ελευθερίες για το ελληνικό πανεπιστήμιο. Υπήρξε η πρώτη αντιστασιακή ενέργεια στο φοιτητικό χώρο επί χούντας και προξένησε την άμεση αντίδραση του καθεστώτος.

Οι 12 φοιτητές, ανάμεσά του και ο Θοδωρής, κλήθηκαν με απαίτηση των συνταγματαρχών

σε πειθαρχικό από την Πρυτανεία με σκοπό την αποβολή τους. Την ημέρα της παραπομπής τους στο Πειθαρχικό (5 Φλεβάρη του ΄73) το μεγάλο προαύλιο της ΑΣΟΕΕ πλημμύρισε από 1.500 φοιτητές που φώναζαν συνθήματα και τραγουδούσαν απαγορευμένα τραγούδια από το «Πότε θα κάνει ξαστεριά» μέχρι Θεοδωράκη. Αυτή η φοιτητική συγκέντρωση, η πρώτη μαζική αντιδικτατορική εκδήλωση στην Ελλάδα, αποτέλεσε τον προάγγελο της κατάληψης της Νομικής το Φλεβάρη και της εξέγερσης του Πολυτεχνείου το Νοέμβρη. Ο Θοδωρής στήριξε το ρεύμα της αντι-ΕΦΕΕ στη διάρκεια της φοιτητικής του ζωής.

Ο Θοδωρής όπως και άλλοι φοιτητές στρατεύτηκαν πρόωρα και αναγκαστικά από τη χούντα, προκειμένου να απομακρυνθούν από τα Πανεπιστήμια ως επικίνδυνοι ταραξίες, και υπηρέτησε στον Έβρο.

Στις 30/11/1973 συνελήφθη και κρατήθηκε στο ΕΑΤ-ΕΣΑ πάνω από 1 μήνα, όπου υποβλήθηκε σε φρικτά βασανιστήρια. Μετά την αποφυλάκισή του για καιρό ήταν εμφανείς οι βλάβες από τα βασανιστήρια.

Ο Θοδωρής δεν πρόβαλε, ούτε επεδίωξε να εξαργυρώσει την αντιδικτατορική του δράση με θέσεις και αξιώματα.

Έγινε μέλος του ΚΚΕ και υπήρξε μέλος της Ενιαίας συνδικαλιστικής Κίνησης εργαζομένων στην Εθνική Τράπεζα. Το 1989 διαφώνησε με την πολιτική του ΚΚΕ και τη στήριξη-συμμετοχή του Ενιαίου Συνασπισμού (ΚΚΕ-ΕΑΡ) στις συγκυβερνήσεις Τζαννετάκη και Ζολώτα και αποχώρησε-διαγράφτηκε από το ΚΚΕ και από την Ενιαία.

Στη συνέχεια συμμετείχε ως ιδρυτικό μέλος, μαζί με αρκετούς-ες από εμάς, στη συγκρότηση της Αγωνιστικής Πρωτοβουλίας Εργαζόμενων Εθνικής και της Ταξικής Προοπτικής Εργαζόμενων στις Τράπεζες. Ενώ εντάχτηκε για ένα διάστημα στο ΝΑΡ-Νέο Αριστερό Ρεύμα και μετά στην Οργάνωση Κομμουνιστική Ανασύνταξη και ύστερα παρέμεινε ανένταχτος.

Μαζί του βρεθήκαμε σε κινητοποιήσεις, απεργίες και αγώνες στο ίδιο μετερίζι. Θα τον θυμόμαστε πάντα, όπως τον γνωρίσαμε, μάχιμο, ασυμβίβαστο, ανήσυχο.

Αντιπροσωπεία της Αγωνιστικής Προοπτικής παραβρέθηκε στην κηδεία του που έγινε τη Δευτέρα 19/9 στο 2ο νεκροταφείο του δήμου Αθήνας.

Εκφράζουμε τα θερμά μας συλλυπητήρια εκ μέρους όλων μας στην οικογένεια και τους φίλους τους.